

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznega 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovega, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravištvu v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravištvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1.50 D., v Poslanom 2.50 D. Tako za oglase plača uprava i da za vse og-lase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Nadmaksimumi — siromaki.

Kak se pogübonosna nevihta žene vroči letni den prek po poli, prinašajoč nesrečo, tak se je razneseo pred kratkim za naše agrarne interesente strahoviti glas, da neštérni zgübijó na imanjí grofa Szaparyja zemlo. Kak na vsej drugi veleposestvaj v Prekmurji, so tudi na sobočkom dobili takzvani nadmaksimum. Maksimum se imenüje tista največša količina zemle štero si lahko veleposestniki po agrarnom zakoni obdržijo, ka od toga več majo je nadmaksimum. Poglednimo si te nadmaksimume od bliže.

Navadno je dovolijo na veleposestvi zato, da na nji gojijo naprave, štere naj bi bile za gospodarstvo kakšega kraja hasnovite. Ali pa že obstoječi nadmaksimumi tudi tem namenom služijo? — Ne!

Na beltinskem veleposestvi majo vse mogoče nadmaksimume. Za njo je nihano več kak 500 plügov zemle. Pa kde kaj hasnovitoga povlejo i gojijo? V Nemščaki je zemelnogojna postaja, za štero je država vzela 190 plügov zemle. I ka gojijo? Približno 7 plügov zemle obdelavlejo v te namen, vse ovo pa nevemo kakši hasek ide. Kakši hasek ma teda naš polodelavec od tej nadmaksimumov? Ali resan gojijo na nji živino, da bi zbugšali pleme? Ne! Nego na vsakom je par brumnih sokolov, da pridejo na ta način do zaslúžka. Zato narod prav pravi, da je to sokologojna postaja, pa ne semeno i bikogojna postaja.

Ali ma veleposestnik kaj od tej nadmaksimumov? Doždajšnja kušnja kaže, da veleposestnik mora zdržavati te naprave i to košta ne malo.

Kaj pa država? Nedopüstno je, da bi si država prisvojala pravico jemati zasebno lastnino, i na toj delati naprave, šterih glavni namen je, da razločne politične eksponente postavi v službo. Či siromakom ne trbe zemle, naj ostane v rokaj lastnika, či pa trbej naj jo dobi proti primernoj odškodnini siromak. Edino neogibno splošno dobro da pravico oblastem, da omejijo pravico zasebne lastnine. Doždajšnji nadmaksimumi pa ne služijo splošnomi dobromi. Zato so nedopüstni. Vlada naj raj spleča veleposestnikom najemnino, štero plačajo agr. interesenti, ne ka je šče z nadmaksimumi plačüvati.

Pa povejmo, da bo nadmaksimum v M. Soboti resan služo svojemi nameni, najmre,

da bodo na njem gojili lepe plemenske fajte i s tem zbugšavali našo živinorejo. Zakaj pa so na to ne prle mislili, kda so delili zemlo? Zdaj, kda je siromak začeo dobleno zemlico redno obdelavati, zdaj se njemi ista vkrej jemle. Či je ministrstvo mislilo, da de melo ljudstvo vekši hasek od toga, či več zemle vküper ostane, zakaj je ne to v začetki napravilo. Ali se ne pravi to, jemati delavnomi ljudstvi veselje do dela? Ali se ne pravi to jemati ljudem spoštüvanje do zakona?

Da se nam vse te misli vsiljavlejo v glavo, pa se nemremo obraniti edne misli, najmre Sobočancom je ravno tista vlada vzela zemlo, vu šteroj so sedeli radičovci i radikali, za štere naši Sobočanci živejo i merjejo. Sad svoje zasleplenosti že čütijo, Nemec pa pravi: Wem ist nicht zu raten, dem is nicht zu helfen, po naše: Što ne sprime tanača, tistomi se nemre pomagati. To si naj sobočki agrarni interesenti na čelo zapišejo. Sobočanci zapomnite si, demokratje so prosili za nadmaksimum, radičovci so ga pa dovolili.

Pred volitvami i zdaj.

Nahajamo se v težkom gospodarskom položaji. Celo vodilni možje našega političnoga življenja priznavlejo, da idemo v tom pogledi namesto naprej — nazaj. Vsi, ki ljubijo domovino i si želijo lepe, zadovolne i srečne države, s teškim srcem gledajo na gospodarsko zbatežanje naše države.

Naša stranka, štera je zrasla iz düše slovenskoga naroda i si postavila za svoj program vse potrebe, štere nosi narod v sebi i do šteri ma od Boga dane pravice, je delala vsikdar na tom, da se naš gospodarski stališ ozdravi. Zato vsikdar zdignola glas i protestirala, kda je vidila, da se godi Sloveniji krivica. Najvekša krivica pa se nam godi pri nametavanji davkov.

Najfundamentalnejša pravica vsakoga državlana je, da je pred zakonom ednaki z drugimi državlani i da se njemi pravično nalagajo bremena, vsakomi po njegovej plačilnoj moči. Vsaki ma pravico, da njemi dače ne jemlejo telko, da se njemi nebi splečalo delati, ar bi državna blagajna odnesla vekši deo njegovih trüdov. To so vodila, po šteri delajo poslanci naše stranke tam dol v Belgradi. Njihov

boj je trdi i njihova žilavost je sijajna. Z žilavim delom kažejo, opominajo, da se nam godi krivica. Ne malo je ravno njihovo zaslüženje, da je finančni minister, toti malo, pa venda nekelko omilo dajatvi.

V svojem tolmačenji je finančni minister 27. minočega meseca povedao, da šče nekelko velka plačila s tem zmenšati, da se pri soli cena zniža za pol dinara, da vso trošarino za riž, sveče i kavin frank odpravi. Poleg toga se zmenšajo tudi takse za pogodbe pri negibajočem imanjí od 2 procenta na 1 i pri gibajočem od 6 procentov na 4. Ar so kaštige za nezadostne takse malo preostre, se iste znižajo za dve tretjini. Podelijo se tistim, ki so s plačüvanjom dač zaostali, male olajšave, da lahko na več rat brezi interesa plačüjejo. Pri plačüvanji zaostani dač bodo davčne oblasti jemale tudi priznanice, štere je ljudstvo dobilo za odvzetih 20 procentov pri žigosanji (štemplanji) prvejšnji penez. To so olajšave, štere je finančni minister sprijao v osnovo zakona i velko vüpanje je, da je tudi poslanci sprimejo, kda do zakon sklenjavali.

Pri toj priliki je govorio naš poslanec Pušenjak. Ostro je protestirao proti krivičnoj obremenitvi slovenski davkoplačüvalcov. „Potrebno bi bilo, da bi se v proračuni znižale tudi dače za Slovenijo, ar so te pretirano visike. Zavolo neznosni dač davkoplačüvalci propadajo. Znižanje bi bilo potrebno zavolo toga, ar plačüje Slovenija poleg Vojvodine največ dače... V leti 1925.-26. je na priliko Slovenija plačala dače na poslovni promet 46 milijonov dinarov, Srbija samo 38 milijonov. Invalidskoga davka Slovenija 30 milijonov, Srbija 23 milijone... Zaktevamo, da se kemprle zednačijo dače po celoj državi i da se Sloveniji olejšajo neznosna dačna bremena. To zahtevajo obvüpnne razmere kmetijstva, obrti trgovine in industrije (fabrike) v Sloveniji, ar so licitacije i žakucije na dnevnom redi.“

Vsaki človik bi čakao, da se vladi nasprotne stranke pridružijo tem pravičnim zahtevam poslanca Pušenjaka. So se tudi, ove vse, samo zastopniki edne stranke so se odstranili, da njim ne bi trbelo proti glasati. Ne zadosta, da mučimo da se godijo narodi krivice, nego trbe protestirati s tem, da se glasa proti krivicam. Ta stranka, štera je ne mela niti edne reči proti tem krivicam, je samostojna demokratska, štero za žive mrtve ponüvlejo g. Koder. — Bakovčarje,

se ešče spominjate, kda je te gospod hodo okoli kortešerat, kak so se njemi vüsta cedila od samoga znižanja dač. Zdaj naj spraviča delo svoje stranke!

Dolinčarom pa je demokratsko blaženstvo obetao nekši Preininger pa Hajdinjak. Celo tak daleč je v ednom mestí šla demokratska kortešacija, da so obetali, ka bo vsaki polodelavec meo v nedelo za obed kokota. Se zna, či si ga sam skrmí ali küpi. Drugoč pa le opitajte demokratske korteše, zakaj se vsikdar zmuznejo, kda trbe pravice ljudstva zagovarjati.

NEDELA.

po trejkralaj peta. Evangelij je spisao sv. Mataj v 13. poglavji od 24. do 30. vrste. „Nebesko kralstvo je podobno človeki, ki je sejao dobro seme na svojoj njivi“

Pomen evangelija je očiven. Njiva je človekova düša, sejač, ki seja dobro seme, je Bog. Dobro seme so milosti, nazveščene bože istine i sploj vse, ka nam Bog deli po svojoj sv. Materi cerkvi.

Prvokrat je sejao nebeski Sejač seme bože milošče v njivo te, kda je vdehno prvomi človeki nemrtelno düšo. Pa komaj je začela rasti setev, je hüdi düh že posejao vmes svojo luliko i zadavo z njov dobro setev. I od te, pa do Kristusa je žalostno izgledala boža njiva. Kristus pa je s svojim odrešilnim delom na novo obdelao božo njivo, nam dao nove žitnice nebeskoga kršćanskoga navuka i milošče.

Že pri sv. krsti neskončno dobrotna boža roka seja prvo seme v düšo. V posvečajočoj milošči zasija düša i se prerodi na novo življenje. To življenje pa mora roditi tudi dober sad, to je dobra dela za nebesa. I glejte nova prilika za nebeskoga Sejača, da seja v naše düše. Davle nam zrnca pomagajoče milošče štera nas vodijo i nagiblejo, da dobra dela začinjamo nadaljavlemo i srečno dovršavlemo.

Delo božega Sejača pa šče preprediti hüdi düh. Kak hitro spadne dobro zrno v düšo človeka, je že šče hüdi vničiti. Hitro je kredi s ščetaljom svojega sküšavanja, seja i se trüdi, da zadavi v nas dobro setev. Zato pa stojmo na straži! Ne püstimo niednoga dobroga dara bože milošče mimo nas! Sprimimo opomine, štere nam Bog s svojim razsvetljenjom šepeče na düšo i ne püstimo, da je zaglüši kričeči i grešen svet! Kristus sam nas opomina: „Verüstüjte i molitë, da ne pridete v sküšavanje.“ (Mat. 26, 41.)

Nova vlada.

Volitvi v oblastne skupščine so pokazale, da je ljudstvo v našoj državi tak razporejeno i stanovitno pr svoji strankaj, či bi se naskori vršile volitve v državno skupščino, bi ne prišlo gledoč na moč posamični strank, do nikši velki sprememb. Zato so volitvi bile izključene.

Pri zadnji volitvaj je Radič začel radikale jako napadati, ar so prej oni krivi, da je v Vojvodini on ne dobo več voutumov. Politični krogi si s toga neso dosta nikaj djali. Navajeni smo bili, da Radič dosta guči, pa nikaj do konca ne spravi. Dostokrat je napadao radikale, s šterimi je sedo pri ednom stoli v vladi. Včasih je prišlo za volo njegovoga guča do toga, da je vlada ostavila svojo službo, največkrat pa je Radič vse nazaj vzeo, kda je prišel v Beograd i sprijao vse, ka so radikali pred nje-ga postavili.

Za državo pa je bilo to jako škodljivo. Trbelo bi nove zakone sklenjavati, da se z njimi kempirle ozdravijo naše gospodarske rane, pa je bilo nemogoče. Vladne stranke so se vsikdar bojuvale med seboj i vso svojo moč porabile v tom boji, država pa je vejnola i nazadovala.

Pa to pot je prišlo do istine. Radičovci so pri ednom glasanju v skupščini dali glase proti vladi, v šteroj so sedeli njihovi ministri. Nato je vlada podala ostavko.

Trbelo je postaviti novo vlado. Naročeno je bilo to delo prvejšnjemi ministrskomi predsedniki Uzunoviči.

Pogajanja so se vršila to pot precu hitro. Z Radičom se je ne pogajao, ar je nezmožen za politiko štera bi šla naprej i kaj dosegnola. Tudi s samostojnimi demokrati (Zerjavovimi) se je ne pogajao; na račun so prišli samo Davidovičnva stranka, naša Slov. ljudska stranka, Jovanovičov klub i Nikič. Z Davidovičovimi zastopniki so se pogajanja razbila. G. Ni-

kič je izjavo, da bi sprijao ministrstvo za rudo i šume, či je to ne mogoče, potom nede šo v vlado, vendar jo bo podpirao. Tak so vlado postavili radikali i naša stranka. Ministri so sledeči:

Predsednik vlade: Nikola Uzunovič, zunanji minister: dr. Ninko Perič, notranji minister: Boža Maksimovič, finance: dr. Bogdan Markovič (izven parlamenta), trgovina: namestnik Milan Simonovič, javne zgradbe: inž. Dušan Sernec, vere: Miša Trifunovič, socialna politika: dr. Andrej Gosar, agrarna reforma: Milan Simonovič, vojska in mornarica: general Hadžič, izenačenje zakonov: dr. Vasa Jovanovič, pravosodje: dr. Milan Srškič, šume in rudniki: Krsta Miletič, poljedelstvo in vode: dr. Fran Kulovec, narodno zdravje: dr. Slavko Mitič, promet: general Svet. Milosavljevič, pošte in brzojav: Milorad Vujičić, prosveta: Velja Vukičević.

Trije ministri dr. Franc Kulovec minister za polodelstvo, dr. Andr. Gosar za socialno politiko i Dušan Sernec sa javna dela so iz naše stranke.

Nova vlada ma namen spraviti najprve proračun pred poslance, neto pa več drugi zakonov.

Zanimivo pri zadnjem postavljanju vlade je to, da je Uzunovič ne stopo s samostojnimi demokrati niti pogajanja, čiravno, ka bi jako radi v vlado šli, kak so to delali vsikdar, dokeč so ešče pri radikalaj v milosti bili.

GLASI.

Slovenska Krajina.

— Agrarnim interesentom naznanjamo, da se je okrožni agrarni urad preselo iz dozdašnji prostorov na Koroškoj cesti v Strosmajerjevo ulico šte. 6. v Maribori. To si naj zapomlijo vsi, ki bi kaj meli na tom uradi za opraviti, ali bi se na njega v pismi šteli obrniti.

— Šteri zakon za zborovanje naj bi valao v Sloveniji, to pitanje je bilo

zadnjič pri najvišejšem sodišči v Zagrebi, pri tak zvanom »stoli sedmorice«. I sodišče je odločilo da stari avstrijski zakon, dokeč ne dobimo novoga. Kelko kolobocije dela ta okoliščina, da se v vsakšem koti države inaiči sodi ji nazadnje ljudje nevejo česa bi se držali!

— Velika Polana. Dne 19. januarja se je vršo pri nas shod Slabostojne demokratske stranke v občinskoj gostilni. Na shod je prišlo blizu 80 volilcov, šteri so radovedni bili na govor g. Pivka. Da se je pa gospodi Pivki znan mrzilo pelati po polanskombati pa je poslal kandidata 4. škrinjice gospoda Hajdinjak Antona, kovača iz Odranec, da so oni nekaj vkup znosili našo zdajšnjo politiko, štero mi bole poznamo kak gosp. Hajdinjak, da je nej dobra, in da velko porcijo plačujemo. Drugoga so nam nikaj ne novoga povedali, ešče to so teško vkup spravili. Gospod Hajdinjak! Či bi tak jako radi bili poslanec (követ) v oblastnoj skupščini (zdaj tak nikaj nega za vas) te morete pri prihodnji volitvaj bole biti v politiki podkovani, ve ste kovač. Nej ka, da bi mogli praviti naš Prekmurje, te ste pravili »naše Preklit«, pa imenivati autonomijo, te ste pravili, da mi po Vašem mišljenji nikdar ne dobimo antonomije. Se zna, antonomije ne želemo, dobimo pa prle ali sledi autonomijo, či bote Vi vsikdar kandidirali pri demokratskoj stranki, zato ka nam vi dosta nebote zaprek delali, či bote vsešerom tak gučali. Vörjete, ka mi imamo v našoj slavnoj Polani takše šolare, ka znajo, da je srez bivši jaraš, pa ne ka ste Vi pravili, da je srez vármegye? Zapomnite si dobro, da je oblast bivši vármegye!

Vörjete, ka so se ljudje z Vas smijali, da so domo šli? Gosp. Hajdinjak! Bole bi bilo če bi se vi drgoč postavili k svojem nakvali, pa takša kola napravili, kak preminoče leto za razstavo v Ormož. Zagvišno bi se s tistim lejko postavili, pa bi več vredno bilo, kak Vaši govori po shodaj!

Škoda za čast g. Hajdinjak!
(Vsa čas Polančarom za njihovo odločnost! Uredništvo.)

— Hotiza. V najlepšemi spomini nam ostane 16. januar toga leta. Ta den nas je obiskao žižkovski orlovski odsek; dečki so prišli s svojov dobro izvežbanov godbov, dekle pa so priredile igro »Izgubljeni raj«, štera se dobro obnesla. Zbrano je bilo gotovo pol Hotize, tak da so meli ljudje v velikoj šolskoj sobi komaj prostora. Kak so bili gledalci navdušeni, se je videlo iz toga, da se od igralcov skoro neso mogli ločiti. Nazadnje so zapeli Orli in Orlice nekaj lepi pesmi, nato je godba zaključila prireditev z orlovskov himnov. Tak so videli Hotizanci, kak je mogoče pripraviti vsele vöre brez pitja i plesa. Med domačov mladinov pa se čuje, da ščejo tudi oni nasledivati žižkovsko mladino i ščejo ustanoviti orlovski odsek. To je jako razveseljivo znamenje, Bog daj, da bi se tudi naskori zgodilo.

— Kūpšinci. Na našem volišči sta dva po vsoj sil. štela voliti, čiravno sta ne bila zapisaniva v volilni imenik. Se zna, da sta bila oba brumna demokrata, zato je nekši Titan, ki je nindri na pošti, šteo povsoj sili, da dobita kruglice i ta volila. Ti si je dobro zapomniti, za 7 let vse prav pride.

— Sobota i njene gaoge. »Bačkec nekda«, si je zgučao Dolinec, kda je zapazo, da v M. Soboti stoji soha na vsakom križopotji. Nato je prišlo vkup več Dolincov i so vgonjavali, ka pomenijo te sohe. »Reko Marko, ka je to?« Na zadeje so odišli. — Šli so pa mimo nevarni soj tudi Goričanci. »Adam, je stvergjo, ka poveš, zaka nūcajo ete sohe?« Adam je hodo okoli i hodo, pa njemi je nikaj spametnega ne moglo priti v glavo. Naednok se njemi zblisne: »Oha, ga že mon! Štef, to so gaoge.« »Ne resan, vej pa pa v Soboti ne vesijo ljudi, ka bi na vsakom križopotji morali gaoge postaviti.« Adam pa je li svojo naprejd ro: »Nej prijateo, kajšteč boš pravo,

Romanje v Rim.

Blūzi pri katakombaj se vidi čudna zidina. Okrogla je kak Angelski grad, na vrhi pa je odrezana pa ma streho ravno. To je grob Cecilije Metelle. Ar ma odnotra lepe prostore so jo spremenili v mali muzej, v šterom so nameščene starine iz Apjijske ceste.

Appijska cesta je bila v starom Rimi znamenita. Vodila je Južno Italijo, kama je meo rimski trgovec največ trgovski zvez. Na obe stranej ceste so pokapali Rimljani svoje pokojne. Ar pa so cintori po rimski zakonaj bili prosti od vsakoga nasilja, zato so odlični Rimljani radi hodili se na sprehod, da se njim je ne trbelo bojati, ka bi je kakši razbojnik napadnoti, ka se je celo v najbolje oblūdenu vulicaj Rima večkrat zgodilo.

Ešče prle kak se pride do katakomb, stoji na levo mala cerkvica takzvana »Domine, quo vadis« po naše »Gospod kama ideš?« Legenda pravi, da je sv. Peter apostol, kda so ga v njegovom drugom prebivanju v Rimi iskali, šteo pobegnoti z Rima. Že beži po varnoj Appijskoj cesti, kda ga sreča prikazen Kristusova. Zamišleni i spretrašeni apostol Peter se zgledne i vidi Gospoda pred seboj, da se

pašči v varaš. Stopi pred njega i ga pita: »Gospod, kama ideš?« »V Rim, da me znova križajo.« Peter je zarazmo reči, se povrno, da so ga zgrabili i po njegovej lastnoj želi križali vzglavički, ar se je ne meo za vrednoga, da bi trpo na isti način kak Kristus.

Od katakomb smo se podali k cerkvi sv. Ivana v Laterani. Pravijo, da je bilo to prva javna cerkev rimski katoličanov. Konstantin Veliki, rimski casar, šteri je dao slobodščino sv. Matericerkvi, je tu meo svoje hrame, šteri so se zvali Laterani. Tüodnet ma cerkev svoje ime. Cesarovo hišo sta pa Melchiades i za njimi Silvester I. spremenila v svetišče i ešče z novim zidanjem povekšala, počasi se je razvila v zdajšnjo veliko cerkev. Cerkev ma zvnredno prijazno pročelje. V preddvori na levom konci stoji podoba Konstatina Velkoga, štero so najšli v njegovej kopalnici. Cerkev sama ma 5 ladij i je duga 87 metrov.

Radovednost tühinca potegnejo na sebe lepe podobe apostolov v glavnoj ladji. Ešče lepša pa je 2. kapela v desnoj stranskoj ladji. Oberoltara je kamena podoba, štera predstavlja jemanje Kristusa s križa. Umetnik Tenerani bi pač ne mogeo lepše vdehniti v mrtev kamen občutke Kristusovi ljubencov, kak je to včino. Ne-

kelko naprej od te kapelice je na steni ostanek slike, štera kaže papo Bonifaca VIII. kak razglašajo l. 1300 odpustke za prvo jubileumsko leto.

V glavnom oltari na sredini cerkvi majo shranjene vnoge znamenite ostanke svetnikov. Pod tem oltarom, kde so prvejšnje čase papovje pogosci mešivali, čuvajo glavi sv. Petra i Pavla. Pomolili smo nekelko na č. sv. apoštoloma, nato pa nadaljavali ogledavanje za oltarom konec srednje ladje, šteri je zidani v polkrogi i se imenuje takši dokonček cerkvene ladje »apsida«.

Na obe strane zbūdijo pazlivost krasne orgle. Tiste na severnoj strani so najstarejše orgle v Rimi. Poleg tej visi zastava, štero je III. Ivan Sobieski, poljski krao vzeo Törkom v bojni pri Beči l. 1683. Ščista odzaja je na steni podoba napravljena iz pisani kamenčekov iz leta 1290. Odzgora je Odkūpíteo v nebeskoj diki, pod njim križ, v šterom je vloženi dosta dragi kamnov. Od vznožja križa zviravretina, iz nje pa pijejo jelenje pa ovce. Lepa podoba i lepši pomen. Vretina pomeni milošče, štere nam je Kristus s trpljenom i smrtijov spravo, jeleni i ovce pa so duše, štere se z miloščami napajajo. Na oba kraja križa so podobe svetnikov: Marija, sv. Peter i

Paveo itd. Zanimivo je to, da so sv. Frančiška i sv. Antona Padovanskoga napravili za polovico menšiva kak druge. Stem so šteli pokazati njihovo poniznost. Po opravlenoj pobožnosti, smo se paščili, ar je bilo že kesno zadvečara, da si ešče pri toj priliki poglednemo edno znamenitost blūzi cerkvi.

Ta znamenitost je kapelica »Scala Sancta« »Svete stube.« V toj kapelici najpre je 28 stub, po šteri so židovje Kristusa vlekli pred Pilatuša. Stube je sv. Helena dala pripelati v Rim. Prle kak do tej stub prideš, ti spadneta pred oči na obej stranej mramor, podobi Kristus i Judas pa Kristus s Pilatom. Tü je bila velka stiska. Čudno, da so romarje bili z vekšega sama gospoda. Navada je, da romarje po tej stubaj idejo klečeč gor. Na vsakoj stubi molijo »Oča naš...« pa »Molimo Te Kristus...« kak pri nas pri križnoj poti. Na štiraj mestaj je z glažovinov pokrito mesto, kama so prej spadnole 4 kaple krvi Kristusove. Pobožno ljudstvo küšuje ta mesta. Preci trüdna je ta pot, pa tudi dosta zadoščenja da, ar čüti duša, da hodi po mestu, po šterom je hodo Kristus, kda je šo na največšo pot, na pot, štera nam je spravila vsem zveličanje.

(Dale).

to so gaoge. Vidiš kakša lepa vajat z drola, špule i na konci hakeo.“ Oba Goričanca sta jo hitro odkurila na Goričko, tak sta se zbojala gaog v M. Soboti. — Drugi ljudje pa pravijo da prej Sobota naskori dobi okrožno sodišče i do te gaoge potrebne. Istina pa je, da te sohe, štere spominajo na srednjeveške gaoge, ne delajo časti sobočkim vulicam.

— **Volitveni paperki.** Tak je vendar nindri ne bilo živo na den volitev kak ravno v Črensovci. Što je ne mogeo peški priti so ga pripelali. — Ednomi staromi človeki, predstavnik radikalne škrinjice ponūdo 3 svinjske želodce, či v njihovo škrinjico vrže kruglice. Pa je bilo vse zaman. — Velki smej je mela volilna komisija, kda so odprli radikalno škrinjico pa so notri našli zalečnjeke, kak ovoletu v Bratanci.

Znano je, da naš poslanec za obl. skuščino g. pleb. Faflik jako radi pomagajo svojim okolčarom, tudi či so evangeličanci. Po volitvah bi se radi prikupili g. poslanci i so se eden za ovim njim omiljavali rekši: „Gos-bod plebanoš, jeli ka smo mi obla-dali? Jaz sam tudi na nji dao krug-lice“. Tak ji je prišlo eden za ovim 7. v njihovej škrinjici na volišči v Križevci pa so bile samo 3 kruglice. Znamenje, kakši skažljivci so te vrste ljudje.

— **Čuden ftiček** je bio pred kratkim v m. sobočkoj bolnici. Prišeo je i proso za sprejem i se vōdao za Maksa Gosnika. Pravo je, da spada med kotrige nekšega nemškoga športnoga društva pa ide peški iz Hamburga v Carigrad. Delao se je trūd-noga i proso, da bi mogeo končibar tri dni v bolnici počivati. Sprijali so ga i ar je resan meo nekšo hibo, so ga obdržali par tjeđnov. V bolnici je bio Nemec, šteromi je zmišleni Gos-nik pripovedavao, da je na nekšega krala šteo bombo vrči i se je njemi ne posrečilo. Se zna, da je debelo lagao. Njegov nemški tovariš pa je ne mogeo jezika za zobmi zdržati i je povedao upravitelstvu bolnice, štero je naznanilo zadevo orožnikom. Kda so ga orožniki prijali, pa se je zvedio, da je ne bombe metao i se ne piše Maks Gosnik, nego se piše Rudolf Korošec i je kriv, da je nindri v Šabaci na davčnom uradi ponevero okoli 600 jezer dinarov. I siromak Maks se je preselo z bolnice v temnico.

Država.

— **Prenaglo se je.** V Zagrebi je eden moški prehitro skočo z vozečega tramvaja (cestne železnice) i je spadno pod kola, štero njemi je obe nogi pod kolenom zdrūzgalo.

— **Nepremišlenost.** V Zagrebi se je edna deklica igrala z nabitim revolverom. Naednok obrne cev proti brati, potegne kokoteka i krugla je zadela brata na šinjeki. Kda je sestra vidla, ka je brat vkūp spadno, je napelala revolvo k sebi i se v roko strelila.

— **Dugi post.** Naši vojaki se ešče spominajo na smuče (ski) s šterim so se vozili po snegi v svetovnoj bojni. Človik si na noge pritrdi dva metra duge i podlan šörke senavke i se pe-la z njimi v dolino, tak ka je kmica pred očmi. Ništerna gospoda majo to jako radi.

S takšimi sankami sta se nedavno šla dva vojaka vozit na visike

planine. Kda sta že visiko gor bila, je začela divjati v bregaj strašna snež-na nevihta. Dijaka sta se pred njov skrila v edno pastirsko kučo. Celi 6 dni sta bila tam i se postila z malo hrane, štero sta mela s sebov. Kda njima je že za goler šlo, sta se napo-tila dol. Prišla sta na edno mesto, kde sta ne mogla ne naprej niti na-zaj. Na kričanje sta se dozvala z nek-šimi obmejnimi stražari, šteri so jiva rešili.

— **Poparila se je** edna kuharica v Mariboru z mlekom tak, ka so jo mo-rali v bolnico odpelati.

— **Graj mesto kruglice.** Nekak je pri zadnji volitvah pri Sv. Juriji v Slov. gorica pusto namesto kruglice graj v demokratsko škrinjico. Demok-ratje so pa zahtevali, da se naj to grahovo zrno tudi računa za votum. Demokratom pač vse prav pride.

— **Ljutomer.** Pretečeno nedelo je bio naš prostoren katoliški društveni dom pali ednok nabito pun. Igrali so »Dekle z biseri«, krasno zgodovinsko igro iz časov, kda si je krščanstvo začelo osvajati svet. Igralci so poprek prav dobro rešili svoje vloge; poseb-no pa moramo pohvaliti Mirjam, šte-ra je naravnoč umetniško podala svo-jo težko vlogo. Prijetno so nas iznena-nadili tudi izredno lepi kostumi (ob-leč s prvi časov krščanstva) i sijajna scenerija.

— **Cezanjevci.** Pokopali smo Mag-dičovoga očo iz Mekotnjaka. Bili so znani daleč na okoli kak dober oča i delavec v javnosti. Pri vsakoj hasno-vitoj i narodnoj prireditvi i napravi so bili veren i stanoviten sodelavec. Blag njim spomin! Naj počivajo v miri!

— **Velkodušni dar.** Eden prvejš-nji srbski minister za polodelstvo je pisao ravnatelju vseučilišča v Belgra-di, da vse svoje imanje zroči vseučili-šči za gojitev znanosti.

— **To so napredni.** V Belgradi i v Zagrebi ščejo na vulicaj postaviti javne telefonske govorilnice. Bogzna ka do k tomi Ličanje (iz Like doma) pravili. Kda so na Jelačičovom trgi postavili prvokrat prostor, kama krao peški hodi i se takši prostor navad-no zaznamenuje z dvema nulama, je Ličan, ar je ne znao ločiti nule od li-tere „o“, popevao: „Na Jelačič pla-cu je velki depo, na njem je pisano dvakrat oo.“

— **Železnična nesreča.** Na Liki, kde so Ličanje doma sta na ednoj postaji vkūptrčila brzo- i osebni vlak. Obe lokomotive sta ščista pokvarjeni-vi. 11 ljudi je ranjeni, smrtne prigode je ne bilo.

— **Zgrabljeni tovarj.** Nekdi v Med-jimurji so zgrabili nevarnoga tovarja Balažiča, šteri je doma iz Bistrice. Imenitvani je že bio svoj čas zapreti, pa je vujšeo. Orožniki so ga vsikdar zasledovali, on se je pa največ po Medjimurji stikao i jemao, kda je ne delao. Meo je prej tudi do 30 po-moćnikov, ki so njemi pomagali. Ce-la pokrajina si je zdehnola, štera je prle dosta straha pretrpela zavolo njega.

— **Več 282 jezero** dinarov je zmenkalo v blagajni (kasi) mariborske železnične kurilnice. Iz te blagajne so plačūvali de-lavce, šteri so kūrili lokomotive (železnične peči). Oba uradnika, ki sta mela z blagajno poseo, so že zaprli.

— **Najem brez dela.** Pen-zionerali so v Osjeki upravnika

gledališča, ar je svojo službo opravla na — dopusti.

— **Odlikovali so** i včasi penzionirali 6 generalov i več višesnji častnikov (oficirov).

— **Ajme cendo mendo ze-leno!** Či ga ne boš znao do-bro krasti, Bog ti ne daj gorirasti! Ajme cendo mendo zeleno! Tak popevle cigan, kda se njemi de-te narodi. Zato je nekša cigan-ska predpravica, da kaj posfūli-jo, ali koga znorijo. Pri Zagrebi je tudi kmet odao konja cigani za 12 jezero Din. Cigan je dao za zalog več zlati dukatov. Kda je cigana li ne nazaj bilo, da bi konja s pravimi penezi plačao i dukate odneseo, je šo kmet v banko i šteo dukate odati. Si lahko mislite kak dugi nos je do-bo, kda so njemi povedali, ka so dukati poslašeni kositer.

— **Zdrūznolo ga je.** V Zlatari na Hrvatskom se je med porivanjom vagonov eden želez-ničar nekaj sūkao med vagoni i je prišeo med obijače, kda so tisti z velkov močjov vkūpvdarili. Tak ga je zdrūznolo, da je v nekaj minutaj zdehno.

— **Krvavo gostūvanje.** Slo-venec prinaša, da je v Dinjevci na Hrvatskom eden kmet sini slūžo gostūvanje. Nekši dečko je zvao deklo plesat, pa je dobo košarico. Iz štamote njoj je po-vedao, da za to zasluži plūsko. Njeni oča je to čūo, k njemi skočo i njemi edno vročo k vū-hi pripelo. Vsi gostūvanjščeki so se razdelili v dva tabora i se do krvavoga bili. Gostūvanja je bio konec, konec tudi tanjerom i ku-picam, pač pa so domačim osta-le jestvine i pijače.

— **Šteri de močnejši.** V šumi poleg Visokoga na Hrvat-skom sta se srečala lovec i divji kanžor. Lovec pogledne na edno oko i pošle kanžori eden topeo pozdrav, šteroga pa je ščetinovec ne rad sprijao, nego se je obrno i pokazao zobe lov-ci. No, pa tudi tomi je kurajža ne v pete odišla, nego je ešče ednok zakūso, pa je kanžor po-kazao vse štiri gori. Potom so pa meli koline.

Svetovna politika.

Magyarszko. Prvejšnji petek opodne je s svetešnjim govorom ot-voro državni upravitel Horthy nedav-no zebrano poslansko spravišče. Pred otvoritvov so se vršile po cerkvaj vsej ver bože službe, pri šteri so bili navzoči vsi novozvoljeni poslanci, šteri so meli na levoj roki flor (ča-ren pantlik) v znamenje žalosti, ar se nahaja velki broj Madjarov pod tū-hinskimi sosednimi državami. Kak drugo posebnost pa zapišemo, da je bilo isti den zapreti okoli 300 oseb, ar so je somnili, da so pripravljeni na te den napraviti revolucijo. Opo-menemo tudi to, da je bila velka večina zdajšnjega magyarszkoga spra-višča zebrana z zvūnrednov vladnov silov, ka je pa za nje ne ravno po-sebna čast.

Törčija. Törsko državno spra-višče je sklenolo poseben zakon, šte-ri prepovedavle mladini obojega spo-la, štera je ešče ne dopunila 18 let, obiskavati kinemotograf. Kino, štero

bi lahko včinilo telko dobroga za sre-čo človeštva, žalostno v velkoj večini le podira poštenost ljudstva — ne samo na Törskom, nego tudi pri nas.

Po vsoj Evropi je začeo zad-nji čas divjati lagoji beteg „gripa“. Tudi v Jugoslavijo je že prišeo, pa v Slovenijo ešče hvala Bogi ne. Zvek-šega so ležejša zbetežanja, i le red-kokda nastopi smrt.

Pošta upravnistva.

Pozvék Jožef Vidonci. Ma-rijin list lejko naročie svojemi sini. Košao de na celo leto 25 dinarov. Či ščete meti, nam dajte na znanje.

Gorstoječe raste

za pintare je k odaji v
Ropoči pri GOMBOC
JOZEFI hiš. štev. 11.

Naprodaj

so dve lepe breje
kobile stare po se-
dem let. Več se
izve v gradu v M. Soboti.

Svet.

— **Petkrat jezero miljo-nov** so prišparali v Ameriki s tem, da so prepovedali piti pi-janlive pijače.

— **Zbojali so se.** Večina naši četvcem je znano, da v Mek-siki preganjajo sv. Matercerkev. Katoličanci so se uprli z vsemi dovoljenimi i mogoćimi sredstvi. Katoličanci so se zdrūžili i kotri-ge toga društva za nikoj ne dajo penez v kase, štere neso izrazito katoliške, niti ne kūpūjejo pri tr-govcaj od šteri znajo, da ne pod-pirajo katoličanov v njihovom boji proti brezvercom. Calles, brez-verski predsednik republike je zavolo toga pritiska nekolko po-pūsto. Prle je bilo dūhovniki pre-povedano, ne samo v cerkvi, ar so iste tak zaprete, nego i doma na domi mešūvati. Što je bio pri takšoj meši na domi, je bio ostro kaštigani. Zdaj je te domače meše predsednik dovalo, samo dūhovnik se mora prle zglasiti pri svetskoj oblasti. Mo-limo za srečno zmago svete Ma-terecerkvi!

— **Ogrizavanja zrok smr-ti.** Na Reki (Fiuma) se je te pri sodnji zagovarjao eden železni-čar, ar je lani težko obstrelo svojo ženo. Nekši neprijatelj njegove žene so njemi stalno pošilali pisma, v šteri so odūrno ogrizavali njegovo ženo. Mož je vervaio i bi skoro ženo k smrti strelo.

— **Viher na morji.** Zadnje dneve je bio na Jadranskom morji velki vi-her. Edno našo ladjo (hajov) je pog-nao na pećine, kde se je prelūknjala. V pol minuti jo je pokrila voda. Kapitan i 1 mornar sta se vtopila.

— **Gripa ali španski beteg** se je po vsej sosedni državaj jako razširo. V Budapešti je mnogo ljudi zbolelo na tom betegi. Smo lahko pripravljeni, ka se tudi pri nas pokaže. Na drugom mestu prinašamo, kak se obranimo toga ne prenevarnoga, a precu neprijetnoga betega.

— **Bogat železen rudnik.** V Italiji so najšli v ednom bregi jako bogato železno rudo. V kamni se nahaja 60 procentov domašnega železa. V najbogatejši železni rudaj se najde komaj 45 procentov. Pravijo, da bo ta ruda telko nosila, da Italiji nede trbelo železa od indri voziti.

— **Neznosna vročina.** Naša zemeljska krogla se v svojoj poti okoli sunca tak gible, da je v zimi nagnjeni severna polovica, na šteroj smo tudi mi vkrej od sunca v leti pa proti sunci. Zato pa je v leti sunce skoro ober nas, v zimi pa precu nizko proti jugu. Na južnoj polovici zemelske krugle pa je ravno naopak. Avstralija, štera je tudi na južnoj polovici ma vročino, kda je pri nas zima, i zimo, kda je pri nas leto. Zda je prej tam do 45 stopinj (gradov) vročine. Dosta ljudi je dobilo že sunčene bodlaje i spomrlo.

Dari na Martinišče. Na gost. pri Kocjan—Holcman Krog 96.50, N. N. iz Beltinec v zahvalo za rešitev v boji 75, Lutar Treza M. Sobota 30, Seči Matjašova žena z Gančan v zahvalo za ozdravljenje 100, N. N. M. Črnci 20, N. N. Črensovci 30, Kolarič Štefan D. Bistrica 30, Kolenko Ivan Črensovci 100, Vraz Ferd. Bakovci 100, šotarški ceh v Nedelici nabral na Janošovo 43, N. N. Gradišče 10, Matjašec Marko od Lipe, zapušto na smrtnoj posteli 300. Bogato naj Bog poplača vsem dobrotnikom tu v življenji i po smrti. Dar, dani za Martinišče ma jako jako dober cio. Pri delanji testamentov ne pozabite na to. Dosta je tudi mladožencov v tom fanščeki. Na vsakšem gostovanji naj se pobira ali se pa naj trži jo srečke.

Prekusnice.

Prefriganec. Ženska je štela edno budifko (vekerco) zošvercati. Šla je k vörari, jo kupila i si jo na koleno privezala. Vörar je pa bio mūhasti i je vöro navro ravno za približno te, kda je šla ženska prek meje. Resan, kda je šla ženska mimo financov i se nazlūk tak delala, kak da nikaj ne bi švercala, je začela vöra na kolenu neznansko cinkati. Vsi okoli stoječi so se jako smejali.

Centralizem. Guč je zišeo, ka de centralizem, šteri vse peneze spravlja v Belgrad, tudi dao na Slovenskom konje briti i ešče tisto dlako odnesejo dol v Belgrad.

Zavec je strašansko bežao i se med potjov srečao z lisicov. Lisica ga pita: „Priateo, kama tak hitro?“ Zavec pa: „Idem v Belgrad, ar ščejo na Slovenskom vse konje obriti.“ „Ja, ka te pa to briga, vej si ti ne konj.“ „Pri-

jatelica, prav govoriš, zavec sam, zato pa ravno bežim dol, da prle kak zapoved dajo, tam dol povem, da sam ne konj, nego zavec.“

Se ne splača. Ednoma delbelomi kineti je spadno dol groš po 50 par. Trgovec njemi pravi: „Očka, penez vam je dol spadno, poberte ga!“ „Ja, ka bi nebi, ka mi kder lačnjek poča pa bom te morao za novoga tri dinare dati.“

Alkohol — lažlivec.

Najteže se varjemo tisti neprijatelov, ki se nam kažejo za dobre in verne prijatelje, ar so nam najnevarnejši. I takši prijateo je alkohol. Vnoga premoti, pa verje v njegove dobrote, a slednjič se izkaže kak neprijateo, ki te drži trdo, da se njemi nemeš več braniti.

Neštetni pravijo, da alkohol razveseljavle človekovo srce. Resan postane po njegovem zavživanji človek veseli, da pozabi na nesrečo in križe življenja to ga zapela, da vživa kem dale pogostejše in kem duže v vekšoj meri toga „tolažnika.“ A veselje se naskori spreobrne v nasilnost. Največ prestopkov i hūdodelstev je posledica pijanosti! I tak se veselo razpoloženje spremeni v žalost. Pa tudi, či pijanec ničesa ne zagreši, občuti lažljivost alkohola, ar ma drugi den težko glavo in slabosti v teli.

Drugi pali pravijo, da alkohol davle človeki moč. To je največša zmota. Vsakdanja izkušnja nam dokazuje, da je ravno alkohol tisti, ki zapravla telovno i duševno moč in zmčnost za delo. Što je že vido pijanca, ki bi bio skrbilvi delavec? Što je že čuo, da je pijanec dovršo kakše znamenito delo? Človek, ki se prepusti alkoholi je nezmožen za vsako telovno ešče menje za duševno delo, ar njemi lažlivi alkohol vniči vse veselje do dela. Alkohol pa tudi rodi vnohovrstne betege i oni, ki ga vživajo, najbitrej podležejo betegom. — Vse lastivnosti alkohola, zavolo šteri ga dičijo i opevajo, so le omama.

Alkohol slepi človeka, da ne vidi siromaštva i nevole, v štero spravlja pijanec samoga sebe in svojo družino. On ga slepi, da ne vidi nesreče v sebi, v svojem pijančujanji, nego v drugi ludej, štere njemi predstavlja kot sovražnika. Či je pijanec nezmožen za dobro delo, ali za opravljanje svoje službe, či je nezanesljivi, površen, — či njemi to nakopavle kaštige ali zgūbo dela in zaslužka, te ga alkohol slepi, da so tomi vsemi le krivi drugi ljudje, ki ga po nedužnom preganjajo. Či zgūbi ugled in spoštovanje, te ga alkohol slepi, da tomi ne on krivec nego njegovi nasprotniki in sovražniki. — Či njemi verstvo ide rakovo pot, so krive slabe letine. — Či opazi, da njemi je žena ne več tako prijazna kak prle, te lažnivec alkohol primarja pijanca, da mora tomi biti vzrok ona, ar njemi je postala nezvesta. I v vsej tej prigodaj dela alkohol svaje bitja i tožbe. Tako te dober prijateo pripela svojega roba v bolnico, v vozo, včas celo v norišnico.

Tak slepi in nori alkohol svoje privržence. Vsaki spameten človik se ga bo teda varvao, či so njemi znane te lastivnosti alkohola. Škoda drugi

ga bo zmodrila. — Či bi morao sam doživeti te žalostne izkušnje, bi bilo za pobogšanje že prekesno.

Gracijana.

GOSPODARSTVO.

Vinsko senje i razstava bo v četrtek 3. III. 1927 v Ljutomeri. Či ma senje i razstava namen, prizvati kúpce iz sosedni držav, potom to prireditel pozdravljamo. Konči nekaj vina izvozi jo v druge države, da ne bomo sami pijančivali i se vtoplali v preobilnom pridelki.

Živinorejci, pazite! V novejšem časi se je večkrat pripetilo, da so različni švercarje nosili okoli kajnit i ga odavali za živinsko sol. Kajnit pa, ne samo, da ne hasni živini nikaj, nego njoj ešče škodi, po njem postane živinče drislavo. Živinorejci radi idejo na led slepariji, ar je kajnit jako podoben živinskoj soli, je dosta falejši, zato, ka ne trbe od njega plačati carine niti monopolne pristojbine. Či bi šteri živinorejec opazo po krmlenji kakša znamenja driske, naj to itaki naznani oblasti i naj prinese s sebov nekoliko tistoga, ka je živini davao, da strokovnjaki preiščejo, ali je kajnit, ali prava sol.

Meteličnost se ešče naprej širi i tak izgleda, ka do neštetni kraji jako dosta kvarni. Ponovno opominamo živinorejce, kak naj delajo, da obetežanje, ali sploj preprečijo, ali da njim obetežano živinče ozdravi.

Neobetežano živinče, štero pa se nam ne vidi poredi, obranimo zbežanje, či njoj davlemo vrastvo „Elzema“. 1 kg. košta 40 Din i je zadosta 4 do 5 glav živine. Dobi se v trgovini Čeh in Gašpar v M. Soboti. Kak se mora davati, poveta imenüvaniva trgovca.

Obetežano živinče se da ozdraviti z „Distolom“. To so nekše vrste pilule. Pomngajo zagvišno, či je prav notridavlemo i či zadosta damo. Vsaka pilula košta okoli 14 Din i za vsaki 50 kg. žive žmeče pri živinčeti se davleta 2 piluli. Najbogše pa je živinče doma zvagati, da dobi popunoma natančna navodila, ka mora delati. Opomenemo samo telko, da se pilule morajo davati cele, zato je morete živinčeti potisnoti v grlo, da je ne zgrize, nego cele požre. Uspeh majo samo, či davlete zajtra na prazen blek.

V d. lendavskom srezu se dobijo zdravila proti meteličnosti pri srezkom živinozdravniki.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 305 Din., žita 210 Din., ovsa 175 Din., kukarice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din., **Živina:** Govenska v Ljubljani kg. 8—10 Din., teoci 10—12 Din., svinje 14—16 Din. **Krma:** Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 64 par, Schilling 7 D. 96 p. Čehoslovaška krona 1 D. 67 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 25 p., Švicarski frank 10 D. 94 Taljanska lira 245 D.

Mali oglasi.

Gor stoječi les

za rušt valon se oda v Gornji Petrovci pri MARIJI SÁRKÁNY gostilna.

Edno malo

in v dobrom stani posestvo do 9 plügov zemle. Či je küpec zmožen več kúpiti ešče lejko k coj dobi 4—5 plügov. Pozvedi se v gostilni MAITZ Gornji Cmurek p. Apače.

Proda se

lepo posestvo 12 oralov njive, travniki, gozd, debelo drevje. vse pri hiži, hiža zidana in v dobrem stanju, pridelava se 30 do 40 polovnjakov jabolčnice, radi preselitve. Vpraša se pri VALENTIN ŠUMAN v Bačkovi fari, Sv. Benedikt v Slov. goricah.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN	ERDOŠI
trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščinami. Premurska tiskarna v Murški Soboti.	BARNABAŠ trgovci z papirrom igračami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Podpirajte i Člite

„N-O-V-I-N-E“!

KMEČKA POSOJILNICA v MURSKI SOBOTI

r. z. z n. z. uradüje vsako nedelo.

Obrestüje hranilne vloge po 8%. Kmečki penezi naj se vložijo v kmečko posojilnico naj služijo kmečkomi lüdstvi.